

nu under saadanne Forhold den samme Sikkerhed gives? Man skulde ikke tro det, og Regjeringen har oprindeligt heller ikke troet det, thi den har stillet Fordring om, at der skulde stilles en Garantifond paa $\frac{1}{2}$ Million Kroner. Man har imidlertid under Sagens Behandling givet den nye Forening det Tillidsvotum at stryge denne Fordring; af hvilke Grunde skal jeg ikke her komme nærmere ind paa. Men ikke nok hermed; man har fremdeles givet denne nye Forening et endnu betydningssuldere Tillidsvotum, idet man har til-
 ladet Anbringelsen af offentlige Stiftelsers og af Umyndiges Midler i Foreningens Obligationer. Naar man ser hen til den Omsorg — og jeg kan tilføje den ganske naturlige Omhu — som Staten viser for den sikre og forsvarlige Anbringelse af Umyndiges Midler, saa vil jo Ingen negte, at det er et meget stort Bevis paa Tillid, som herigjennem ydes den nye Forening. Hvorfra stammer denne Tillid? Ganske sikkert fra den almindelig robfæstede Tillid, som de alt tilstedeværende Kreditforeninger have erhvervet sig. Men hvorledes have de erhvervet sig denne Tillid, hvorpaa den nye Forening nu vil bygge? Der kan næppe være Tvivl om, at det er gennem en forsigtig Bearbejdning af Laanenes Størrelse, at dette er sket. Det er ikke en Paastand fra min Side, men det fremgaar allerede af selve Motiverne, at f. Ex. Stifternes Kreditforening gjennemsnitlig kun yder Laan af 42 pCt. af Panternes Lagationsværdi, men hvorledes er det muligt at overspære denne Tillid paa en ny Forening, hvis Laanepprincip er lige det modsatte, thi denne Forening vil jo som bekendt laane ud indtil 60 pCt. Jeg bellager, at jeg for mit Vedkommende ikke magter at se Sammenhængen mellem disse Ting; jeg tror imidlertid gjerne, at det ligger i en personlig Mangel paa Skarpsyn hos mig. Jeg skal derfor heller ikke komme dybere ind paa den Anbringelse af Umyndiges Midler, som fandt sin Afgjørelse her ved 2den Behandling. Jeg kan saameget lettere afholde mig derved, som jeg haaber, at denne Tillidelse ikke vil faae nogen synderlig praktisk Betydning, ikke vil blive benyttet i noget stort Omfang. Der er derimod en anden Side ved dette Tillidsvotum, som man herigjennem har ydet denne Forening — jeg kalder det et Tillidsvotum, thi den høitærede Indenrigsminister betegnede det udtrykkelig saaledes ved 2den Behandling — som har en langt videre rakkende praktisk Betydning. Det staar nemlig for mig, at naar man udtaler sin Tillid til en Forening, der vil ublaane 60 pCt. af en Eiendoms Lagationsværdi, saa erklærer man med det Samme, at de Foreninger, der kun ublaane 42 pCt., handle usforsvarlig mod deres Interessenter. Jeg kan ialtfald ikke paa anden Maade finde Forklaring for den her dekreterede Tillid til den nye Forenings Laanepsystem. Her er for mig et rent Onten — Eller: Onten er det

nye System urigtigt eller det gamle System urigtigt. Jeg kan derfor ikke se Andet, end at, idet man udtaler et Tillidsvotum til den nye Forening, udtaler man samtidig et Dadelsvotum til de alt bestaaende Foreninger. Maafe man vil finde dette Udtryk for stærkt; nu vel, jeg skal nøies med at sige — og jeg tror ikke, man vil modsigge det —: Deri ligger et Fingerpeg til de nu bestaaende Foreninger om, at de hidtil have iagttaget en vel vidt dreven Forsigtighed, et Fingerpeg om, at de uden Stade kunde slaa ind paa det Spor, som den nye Forening vil slaa ind paa, og hvortil de fuldt ud have samme lovlige Adkomst. Det turde imidlertid være et Spørgsmaal, om en saadan Fremgangsmaade vil haabe Samfundet i det Hele taget, om det vil være i disse Foreningers Interessenters Interesse, og om den velterhvervede Tillid, som Kreditforeningerne nu nyde, ikke derved vil roffes i sin Grundvold. Det er meget muligt — jeg vil ikke male med grelle Farver, jeg vil helst antage, ligesom jeg haaber det, at de nuværende Kreditforeningers Forretningspraxis ikke vil lade sig influere af, hvad der i denne Sag foretages her; men jeg vil dog ikke være med til at give en Forening, der jo endnu er aldeles uprøvet og derfor umulig i og for sig kan have forjænt et Tillidsvotum, et saadant Votum, og endnu mindre kan jeg det, da jeg maa finde — det kan jo være, at min Opfattelse er feil, men jeg har nu engang den Opfattelse —, at der deri ligger et indirekte Dadelsvotum mod de alt bestaaende Foreninger. Jeg skal derfor stemme mod Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Fischer: Jeg tror, man maatte have været den ærede sidste Taler taknemmelig, hvis han havde holdt dette Foredrag væsentlig ved Sagens 1ste Behandling, men ialtfald tilbøds ved Sagens 2den Behandling. Nu vil det maafe se underlig ud, naar man udblæber at indbegaa det ærede Medlems Udtalelser, men det vilde dog paa den anden Side være en vidtgaende Fordring, at man nu skulde begynde dels en 1ste, dels en 2den Behandling, fordi et æret Medlem har opsat sine Bemærkninger lige til Sagens endelige Afslutning. Jeg skal derfor ikke gaa ind paa at drøfte de Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsatte, i Almindelighed, i det Hele taget, men kun pointere min afvigende Anskuelse med Hensyn til en af det ærede Medlems Udtalelser, og det en Udtalelse, som han lagde megen Vægt paa. Det ærede Medlem frygter nemlig for, at man ved at vedtage dette Lovforslag skulde give et Dadelsvotum til de alt bestaaende Foreninger, fordi de ublaane for lidt. Dette tror jeg ikke, Nogen vil falde paa. For det Første have disse alt bestaaende Foreninger Ret til at ublaane lige saa meget, som den Forening, der oprettes efter det foreliggende Lovforslag, vil faae Ret til. I den Henseende staa de altsaa lige. For det